

Pojući o mnogim čudesima tvojim, Blažena mati, slavimo te i sveusrdno molimo: ne ostavljaj nas grešne u žalosti, no umoli Gospoda sila da ne otpadnemo od vjere naše kršćanske, nego da se u njoj s tobom utvrđujemo i da ti kličemo:

*Raduj se, jer Anđeli odnesoše tvoju svetu dušu u Dvorac Kristov!
Raduj se, jer i po smrti darivaše iscjeljenja bolesnima!
Raduj se jer slabe u vjeri ukrepljuješ!
Raduj se, pokroviteljice i posrednice onih koji štiju spomen tvoj!*

Raduj se, blažena Katarina, prosvjetiteljice Bosne!

(uklesane u kamen) i rupicu koju je kraljica, promišljajući se u kamenu izdubila štapom.”

Scena 9:

Žene sutješkega kraja prihvatile su kraljicu Katarinu kao majku i danas žale za njom. Iz okolice Kraljeve Sutjeske je ova legenda: “Kada je morala pred Turcima da bježi sa Bobovca, Katarina je rekla da nikada neće moći prežaliti sela Dragovića i Mijakovića, zatim pšenice sa Liješnice, ribe iz Bukovice i vode Radakovice.”

Scena 10:

U selu Borovica ostala je predaja da se kralj bosanski sedam godina opirao iz Bobovca Turcima, pucajući na njih prosom i bijelim grahom, a kada je kraljica pošla sa Bobovca, išla je uz put Voznice (Donje Borovice), pa kada je izašla na Repišta, stala je i rekla:

“Zbogom ostaj moja Bosno slavna

I u tebi do tri dobra moja,

Vode s izvora Radakovice,

Ribe iz Bukovice

I pšenice iz Liješnice.”

Scena 11:

Brdo Vis na Bobovcu, s ostacima kule i sjevernog bedema grada, po narodnom kazivanju u cjelini je vještački nasip. Nastao je samo za jednu noć sa svrhom da od turskih topova koji su tukli sa Meteriza zaštititi kraljicu Katarinu u glavnoj kuli-dvoru.

S koliko se brzinom i naporom radilo pokazuju i posljedice: “te je noći 77 trudnih žena pobacilo djecu i 77 kobila se oždrijebilo.” Kada je kraljica Katarina vidjela da grad ne može braniti obrati se turskom vojskovođi da joj dozvoli da može slobodno izići sa stvarima i blagom koliko može ponijeti 50 konja.

Scena 12:

U blizini sela Višnjica kod Visokog, iznad sastavaka potoka Zenika i Rijeke, nalaze se ostaci jedne srednjovjekovne utvrde, za koju se priča da je pripadala nekoj kraljici Katarini.

“U grad je bila čunovima dovedena voda sa planine Čemernice. Na istoj planini kraljica je imala svoje stado ovaca i kada Turci opsjednuše grad, čobani sa Čvrnsnice zapriječe vodu a čunovima mlijeko u grad poslaše.

Scena 13:

U Kraljevoj Sutjesci i danas se priča kako je Kraljica iz Bobovca pobjegla u Jajce:

“Kada je došla do Jajca, morala se okrenuti jer je padalo i Jajce. Ona je potkovala konje naopako. Kako su je Turci slijedili, to ih je odvelo u pogrešnu stranu. Ali uhvaćena su njezina djeca, koja su poturčena.”

Scena 14:

Postoje i brojne legende o nazivu nekih toponima pojedinih lokaliteta koji su na pravcu kretanja kraljice Katarine prilikom napuštanja Bosne. Tako se priča da je Zenica dobila ime po tome što je kraljica, na mjestu gdje se danas nalazi Zenica, misleći na Bobovac uzdahnula: “Osta moja z(j)enica.” Na planini Ozrenu se obazre pa otud ovoj planini ime. Idući dalje, umorna i žedna, pomoli se Majci Božjoj te zabode preslicu u zemlju i ondje provri izvor koji narod zove Kraljičina voda. Na brdu Gostilju narod je pred kraljicu iznio jela da je ugosti pa otud ime tom mjestu. Ostrvica je, navodno dobila ime po tome što je kraljica tu rekla: “Baš sam se dobro ostrvila (najela).”

Scena 15:

U vrijeme zauzeća Bosne stanovaše u kreševskom gradu kraljević, koji bijaše i zapo-

vjednik utvrde (knez Radivoj – brat Tomašev). Došavši turski carević ovamo, utaborio se na sjevernoj strani grada, mjestu zvanom Carevišće, koje je od grada sat udaljeno, pa počeo proti gradu sipati žestoku vatru. Punih, vele, sedam godina carević uzimao je grad, ali uzalud. Međutim, klot to vrijeme kraljeviću ponestane u gradu hrane i džebane (bojne opreme), pa odluči učiniti i zadnji pokušaj. U to ime napuni magarca sa preostalim još pirinčem i metnuvši ga u top baci među svoje neprijatelje, koji rasporedivši ga, našu u njemu množinu pirinča, što ga oni željahu, a eto se Bošnjaci sada s njim tako obijesno primeću. To ih silno razočaralo i u zdvojnost natjerao, zato odlučiše natrag se povući i opsadu grada zaustaviti. Kad Turcima u susret dođe baba krezubača, koja im otkri, da je to zadnji pokušaj kraljevićev. Čuvši to carević namah se povratio, grad zauzme i zaslužni kraljevića.

Scena 16:

Otkud kraljica Katarina u našoj priči o vareškom kraju? Jedna od sredina u kojoj je najživlja predaja o kraljici Katarini je, posve razumljivo, vareški kraj. Prva moja vareška, još dječja, spoznaja o kraljici Katarini vezana je uz miholjdanski patron kad bi se u Vareš slile rijeke vjernika. Meni posve jednake nošnje Sutješki i Borovički razlučili su moji roditelji objašnjenjem “da se Sutješke ruše”, što će reći žale, za kraljicom Katarinom noseći crne marame (što jest znak žalosti u kršćanstvu), za razliku od Borovički koje također nose nošnju iz doba kraljice Katarine, ali one nose šarene marame. A onda će uslijediti i brojne predaje...

Scena 17:

Ipak, trebat će godine da se shvati bliskost Borovički i Sutješki, Bobovca i Vareša... i